

[Hans Toft.]

dende kontrakt afvikles i løbet af indkomstårene 1973, 1974 og 1975.

Denne forringelse af afskrivningsmulighederne vil udsætte virksomhederne for alvorlige likviditetsproblemer, ikke mindst i en periode med stærke prisstigninger på råvarer og stram kreditpolitik. Man må forudse, at mange virksomheder kan få svært ved at opretholde en kontinuerlig indkøbs- og produktionsgang.

Hertil kommer, at de forringede afskrivningsmuligheder vil forøge virksomhedernes risiko i forbindelse med pludselige ændringer af råvarepriserne. Også dette forhold kan få skadelige følger for produktion og beskæftigelse.

Disse skadelige virkninger af den vedtagne lov kan afværges, hvis den ophæves så hurtigt, at ophævelsen kan få virkning for virksomhedernes indkomstopgørelse for 1973.

Finansminister *Anders Andersens* svar (21. december 1973):

Ved den i spørgsmålet nævnte lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v. blev det bestemt, at adgangen til nedskrivning på varepartier, der er indkøbt på bindende kontrakt, skal afskaffes gradvis i løbet af indkomstårene 1973, 1974 og 1975. Det vil sige, at der ikke kan foretages kontraktnedskrivning fra og med indkomståret 1976.

Efter varelagerloven udgør overgrænsen for kontraktnedskrivningen det beløb, hvorved den aftalte købspris måtte overstige en vis procentdel af dagsprisen. Før lovændringen i 1973 var procentdelen 70. Efter afviklingsordningen i loven af 12. april 1973 gælder følgende procentdele i nedennævnte indkomstår:

Indkomstår:	
1973	75 pct.
1974	80 pct.
1975	90 pct.

Afviklingen vil betyde, at de ubeskattede reserver, som de erhvervsdrivende har oparbejdet ved hjælp af kontraktnedskrivningerne, kommer frem til beskatning i løbet af indkomstårene 1973, 1974, 1975 og 1976. Da ordningen blev gennemført, anslog man rent skønsmæssigt, at der for de to første år ville fremkomme et årligt merprovenu på 150-

200 mill. kr., medens det årlige merprovenu for de to sidste år ville blive i størrelsesordenen 300-400 mill. kr.

I begrundelsen for spørgsmålet omtaler hr. Hans Toft den sammenhæng, der er mellem erhvervslivets afskrivningsmuligheder og de problemer af likviditetsmæssig og anden art, som erhvervene vil blive stillet over for i den kommende tid.

Det er regeringens opfattelse, at disse problemer må ses som en helhed. Når oppositionspartierne i det daværende folketing stemte imod den daværende finansministers forslag om afvikling af kontraktnedskrivningerne, var det ikke mindst begrundet med, at der — som sagen udviklede sig under behandlingen i folketinget — ikke var det nødvendige helhedssyn bag foranstaltningen.

Regeringen tilstræber en samlet løsning af de økonomiske problemer, og det er min opfattelse, at reglerne om kontraktnedskrivning — ligesom afskrivningsreglerne i det hele taget — hører med til disse problemer og derfor bør løses i sammenhæng hermed. Det er som følge heraf ikke regeringens hensigt at fremsætte forslag specielt på det område, der er fremdraget i spørgsmålet.

Af *Ejler Koch* (S) til indenrigsministeren (20. december 1973):

„Agter ministeren at fremsætte lovforslag, således at sammenlægningen af Balle- og Måløv og Ledøje-Smørum kommuner ikke gennemføres pr. 1. april 1974?“

(Spm. nr. 8).

Indenrigsminister *Jacob Sørensens* svar (2. januar 1974):

Ja.

Af *Juul-Madsen* (KF) til ministeren for offentlige arbejder (20. december 1973):

„Vil ministeren ophæve bestemmelsen om, at postgirokontoret kan udøve udlånsvirksomhed og dermed udvikle sig til en egentlig statsbank?“

(Spm. nr. 9).

Begrundelse

Den 8. juni 1973 vedtog folketingets flertal S-SF (84 stemmer for, 82 imod) et lov-